

بررسی حساسیت سرمایه‌گذاری به تأمین مالی داخلی و استقراض شرکت‌های سیاسی و غیرسیاسی

محمد علی آقایی

استادیار حسابداری دانشگاه تربیت مدرس

جلیل احمدی گورچی

کارشناسی ارشد حسابداری موسسه آموزش عالی البرز

چکیده

سیستم گزارشگری و حسابداری که متاثر از حاکمیت شرکتی آنها است، تحت تاثیر نوع مالکیت شرکت قرار می‌گیرد. بنابراین شرکت‌های تحت تملک دولت به دلیل برخورداری از شرایط خاص (ارتباط سیاسی با دولت)، هزینه‌های کمتری را تحمل می‌کنند. هدف این پژوهش بررسی رابطه حساسیت سرمایه‌گذاری به تأمین مالی داخلی و استقراض در شرکت‌های سیاسی و غیرسیاسی است. داده‌های مورد استفاده نمونه‌ای از ۱۰۳ شرکت پذیرفته شده در بورس، در طی سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۰ است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌ها، از الگوی رگرسیون خطی چندمتغیره به روش داده‌های تلفیقی استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌های تحقیق نشان می‌دهد، شرکت‌های غیرسیاسی، با محدودیت تأمین مالی مواجه هستند و کسری بودجه این شرکت‌ها عمده‌ای از طریق منابع مالی نقدی و بخشی هم از منابع مالی حاصل از فروش تأمین می‌شود، بنابراین حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی داخلی در این شرکت‌ها بالاست. اما شرکت‌های سیاسی، چون دسترسی آسانتری به منابع مالی خارجی دارند، بدھی بیشتری منتشر و وجه نقد کمتری نگهداری می‌کنند، از این رو حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی داخلی در این شرکت‌ها کاهش می‌یابد.

واژگان کلیدی: ارتباط سیاسی، حساسیت سرمایه‌گذاری، تأمین مالی داخلی، تأمین مالی خارجی

* تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۱۱/۱۶ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۱۲/۱۶

نویسنده عهده‌دار مکاتبات: ahmadi.account@yahoo.com

۱- مقدمه

شرکت‌ها برای رشد و پیشرفت نیاز به سرمایه دارند، بخشی از سرمایه از طریق منابعی چون جریان‌های نقدی حاصل از عملیات، فروش دارائیها، سود انباشته، اندوخته‌ها، سود تقسیم نشده و ذخایر استهلاک که در داخل شرکت عرضه می‌شوند، تأمین می‌شوند و مابقی می‌تواند از طریق بازارهای سرمایه یا استقراض ایجاد گردد. از طرفی دولت به عنوان اصلی ترین حامی اقتصاد هر کشور همواره نقش قیم را برای واحدهای اقتصادی در هر جامعه ایفا کرده است. دولت‌ها به دلیل در اختیار گرفتن قدرت تصمیم‌گیری در شرکت‌ها و پیاده کردن سیاست‌های کلان خود همواره یک سرمایه‌گذار بزرگ در کشورهای در حال توسعه و مخصوصاً ایران بوده‌اند. جدا از بحث‌های مربوط به معایب یا مزایای این گونه مالکیت، طبق نظر بوسان و همکاران^۱ (۶۳۵۲: ۲۰۱۳)، ارتباطات دولتی نقش مهمی در تبیین رفتار سرمایه‌گذاری شرکت‌ها و وضعیت مالی آنها دارد. همچنین هانگ و همکاران^۲ (۱۵: ۲۰۱۲)، از ارتباط سیاسی به عنوان یک نقش کلیدی در کاهش عدم تقارن اطلاعات و از بین بردن موانع بین شرکت‌ها و دولت تعریف می‌کنند. به طوریکه شرکتهای خصوصی اعتبار محدودی دارند در حالیکه شرکت‌های دولتی و خارجی این محدودیت را ندارند (ایزابل و همکاران^۳ (۱۶۶: ۲۰۱۲).

در این پژوهش به بررسی حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی داخلی و استقراض شرکت‌های دارای ارتباط سیاسی^۴ و بدون ارتباط سیاسی پرداخته شده است. نتایج مطالعات پژوهشگران در کشورهای خارجی نشان می‌دهد، شرکت‌های غیرسیاسی نسبت به شرکت‌های سیاسی از حساسیت سرمایه‌گذاری به جریان‌های نقدی بالاتری برخوردارند و در هنگام تصمیم‌گیری‌های سرمایه‌گذاری، اتكای بیشتری به جریان‌های نقدی داخلی می‌کنند، یعنی وجود نقد بیشتری نگهداری می‌کنند. در بررسی این رابطه در کشور ایران، برخی شرکت‌ها با توجه به اینکه شرکت‌های سیاسی محسوب می‌شوند اما به طور میانگین^۲ برابر شرکت‌های غیرسیاسی وجود نقد نگهداری می‌کنند. بنابراین این سوالات مطرح می‌شود که: آیا این رابطه قابل تعمیم به کل شرکت‌های سیاسی در بورس اوراق بهادار تهران است؟ و اینکه حساسیت سرمایه‌گذاری نسبت به «منابع مالی حاصل از فروش»، «منابع مالی نقدی» و «استقراض منابع مالی» در شرکت‌های سیاسی و غیرسیاسی، نسبت به هم چگونه است؟

۲- چارچوب نظری و پیشینه تحقیق

در یک بازار سرمایه‌ی کامل که حساسیت مالی در آن وجود ندارد، منابع داخلی و خارجی جایگزین‌های کاملی می‌باشند و تصمیمات سرمایه‌گذاری یک شرکت جدا از انتخاب‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری آن اتخاذ می‌شود. به عبارت دیگر، شرکت‌ها می‌توانند همیشه تأمین مالی خارجی را با هزینه‌ای معادل هزینه‌ی سرمایه‌ی خودشان، انجام دهند (مودیگلیانی و میلر، ۱۹۵۸^۵). اما با توجه به اطلاعات نامتقارن و مشکلات نمایندگی فرض عدم نقص بازار، غیرواقع بینانه است و شرکت‌ها به ازای بدھی تأمین مالی خارجی با هزینه‌های زیادی مواجه می‌شوند. بنابراین در صورت وجود نقص‌های بازار سرمایه، منابع وجوده داخلی و خارجی نمی‌توانند کاملاً جایگزین یکدیگر باشند (ارسلان و همکاران، ۲۰۰۶^۶: ۱۱).

تأمین مالی: طبق نظر دی سومساک^۷ (۲۰۰۴: ۴۵)، تصمیمات تأمین مالی مدیران تحت تأثیر شرایط فرهنگی و اقتصادی کلان بازار است. شرکت‌ها در تصمیمات تأمین مالی، با دو منبع تأمین مالی داخلی و تأمین مالی خارجی مواجه هستند. تأمین مالی داخلی مجموعه روش‌ها و سیاست‌هایی که مدیریت شرکت بکار می‌گیرد تا بدون نیاز به تأمین‌کنندگان مالی، صرفاً با کمک منابع مالی داخلی نیازهای شرکت را رفع نماید و تأمین مالی خارجی منابعی هستند که در صورت عدم کفاف منابع داخلی برای تأمین مالی نیازهای شرکت، بوسیله انتشار سهام عادی، سهام ممتاز، استقراض، اوراق مشارکت، استفاده از وام بانکی و جذب سرمایه می‌کنند (چان و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۶۶). بنابراین مدیران باید تصمیم بگیرند وجود مورد نیاز خود را چگونه تأمین کرده و منابع مالی در دسترس را چگونه مصرف کنند. آنها می‌توانند این منابع مالی را صرف پرداخت سود به سهامداران، اجرای پروژه‌های سرمایه‌گذاری سودآور، تسويیه بدھی‌های موعد رسیده و افزایش سرمایه در گردش کنند (فرانک و گویال، ۲۰۰۳: ۷۶).

محدودیت‌های مالی: منظور از محدودیت‌های مالی، محدودیت‌هایی است که مانع تأمین همه وجوده مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری‌های مطلوب برای شرکت‌ها می‌گردد. محدودیت‌های مالی داخلی، محدودیت‌هایی هستند که در ارتباط با منابع (وجوده نقد) داخل واحد تجاری مطرح بوده و می‌توان تحت عنوان نظریه نمایندگی مطرح کرد و محدودیت‌های مالی خارجی، محدودیت‌هایی هستند که در ارتباط با منابع مالی خارج از واحد تجاری بوده و از طریق

انتشار اوراق قرضه و... حاصل می‌شوند. این محدودیت را می‌توان بر طبق نظریه عدم تقارن اطلاعاتی مطرح کرد(نوردن و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۳، ۳۴۷۲-۳۴۸۵).

ارتباط سیاسی: نهادهای سیاسی درجای خود، یعنی نظام سیاسی و محدودیت‌های سیاسی، از عوامل مهم مالکیت دولتی باقیمانده در شرکت‌هایی که جدیداً به خصوصی واگذار شده‌اند، می‌باشد(بوبکری و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۱، ۲۴۴:۲). اثبات شده است که ارتباط سیاسی، سودهای چشمگیری را به شرکت‌ها ارائه می‌کند، برای مثال فاسیو و همکاران^{۱۲} در سال ۲۰۰۶ شواهدی را ارائه کردند که شرکت‌های مرتبط سیاسی وقتی که با مشکلات مالی مواجه می‌شوند نسبت به شرکت‌های غیرمرتبط مشابه بیشتر احتمال دارد به ضمانت آزاد شوند. شاخص ارتباط سیاسی(حمایت سیاسی دولت) دارای سه بعد اقتصادی، اجتماعی و فردی است؛ بعد اقتصادی آن عبارت است از درصد مالکیت مستقیم دولت از سرمایه‌های شرکت‌ها^{۱۳}؛ بعد اجتماعی آن عبارت است از سرمایه‌گذاری نهادهای وابسته به دولت در سرمایه‌های شرکت‌ها، که بیان‌گر حمایت نهادی دولت است^{۱۴}،(خواجوی و همکاران، ۱۳۸۹، ۷۶) و بعد فردی آن عبارت است از شرکت‌هایی که در سطح مدیریت آن (مدیر عامل، هیئت مدیره و...) افرادی از دولت مانند رئیس جمهور، وزیر، نماینده مجلس، استاندار و یا نماینده‌ای از طرف ایشان حضور داشته باشد، در تعریف شرکت‌های دارای ارتباط سیاسی قرار می‌گیرد(لی و همکاران^{۱۵}، ۶۳۵۲:۲۰۱۳) کنت چان و همکاران^{۱۶} (۲۰۱۲:۱۶۵).

شاخص حساسیت سرمایه‌گذاری: طبق نظر کاشانی‌پور و همکاران(۱۳۸۹:۵۱) حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری اشاره به درصد تغییرات مخارج سرمایه‌ای شرکت‌ها در قبال درصد تغییرات در جریان‌های نقدی دارد و حساسیت جریان نقدی وجه نقد اشاره به درصد تغییرات در سطوح نگهداری وجه نقد در قبال تغییرات در جریان‌های نقدی دارد. بر این اساس، هر اندازه حساسیت مخارج سرمایه‌گذاری به جریان‌های نقدی شرکتی بالاتر باشد، میزان اتكای آن شرکت بر منابع داخلی خود بیشتر است و بنابراین، از محدودیت مالی بیشتری برخوردار خواهد بود. همچنین، بر اساس این شاخص در مورد شرکت‌هایی که نقص‌های بازار سرمایه در مورد آنها شدیدتر باشد، انتظار حساسیت سرمایه‌گذاری- جریان نقدی بالاتری وجود دارد(فازاری و همکاران^{۱۶}، ۱۹۸۸:۲۳).

پیشینه تحقیق

دوچین و همکاران^{۱۷}(۱۴۶-۱۵۵:۲۰۰۹)، در مطالعه‌ای اثر بحرانهای مالی بر تصمیمات سرمایه‌گذاری شرکت‌های آمریکایی را بررسی کردند. آنها دریافتند با افزایش هزینه تأمین

مالی خارجی، شرکت‌ها برای تأمین مالی پروژه‌های سرمایه‌گذاری، بیشتر به جریان‌های نقد داخلی خود اتکا می‌کنند و در نتیجه حساسیت سرمایه‌گذاری به جریان‌های نقد داخلی افزایش می‌یابد. کلمنت و همکاران^{۱۸} (۲۰۱۰-۲۲۷:۲۱۹)، به بررسی اثرات محدودیت منابع بر رفتار سرمایه‌گذاری شرکت‌ها به طور عام و حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری به طور خاص پرداختند و از سهم مالکیت دولت، به عنوان نماینده‌ای برای شدت محدودیت منابع استفاده کردند. نتایج پژوهش آنها نشان می‌دهد که، شرکت‌های با سهام‌های بزرگ‌تر از مالکیت دولتی، نسبت به شرکت‌های با سهام‌های کمتر از مالکیت دولتی، از حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری کمتری برخودار می‌باشند. پونست و همکاران^{۱۹} (۲۰۱۰-۳۴۱:۳۵۶)، به بررسی محدودیت‌های مالی شرکت‌های دولتی و خصوصی پرداختند. آنها در این پژوهش دریافتند که علیرغم رشد اقتصادی عظیم چین در دهه‌های اخیر هنوز بازارهای سرمایه آن در حال رشد می‌باشند. آنها نشان دادند که شرکت‌های خصوصی اعتبار محدودی دارند در حالیکه شرکت‌های دولتی و خارجی این محدودیت را ندارند. مارک و فردیناند^{۲۰} (۲۰۱۲-۲۳۴۴:۲۳۵۰)، در پژوهشی رابطه بین ارتباط سیاسی شرکت‌ها و ساختار سرمایه در کشورهای در حال توسعه را بررسی کردند، نتایج نشان داد که ارتباط مثبت و معنی‌داری میان درجه‌ی اهرم و هر سه بعد حمایت سیاسی (اقتصادی، اجتماعی و فردی) وجود دارد و بخش قابل توجه‌ای (حدود ۱۲٪) شرکتهای سیاسی مالزی، حقوق صاحبان سهام (ارزش ویژه) منفی دارند و با ارائه شواهد و مدارک نشان دادند که، نسبت بازار به ارزش دفتری رابطه مثبتی با اهرم دارد، همچنین شرکت‌های سیاسی استقراض قابل توجه و بازده دارایی^{۲۱} پایین‌تری در مقایسه با شرکت‌های غیرسیاسی دارند. یوان و همکاران^{۲۲} (۲۰۱۳-۳۰۲۳:۳۰۱۰)، با استفاده از یک نمونه از شرکت‌های خانوادگی از ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۷، بررسی کردند که آیا ارتباط سیاسی شرکت‌های خانوادگی، آنها را در کاهش حساسیت تأمین مالی خارجی که در یک اقتصاد مبتنی بر رابطه مواجه‌اند، کمک خواهد کرد؟ آنها دریافتند: ارتباطات سیاسی شرکت‌های خانوادگی، حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری آنها را کاهش می‌دهد. استدلال آنها این است که این شواهد سازگار با سرمایه‌گذاری ناکافی شرکت‌ها، ناشی از مشکلات عدم تقارن اطلاعاتی هستند و مغایر با سرمایه‌گذاری افراطی (سرمایه‌گذاری اضافی) شرکتها ناشی از مشکلات جریان نقدی آزاد می‌باشند. به هر حال، مزایای ارتباط سیاسی با موقعیت‌های مالی شرکت‌ها تغییر می‌کند. علاوه بر این، آنها دریافتند که سرمایه‌گذاری ناکافی به جای سرمایه‌گذاری افراطی، اختلالات (عدم تعادل) مهمتری در شرکت‌های خانوادگی است. لی و همکاران^{۲۳} (۶۳۵۲:۲۰۱۳)، در پژوهشی نقش ارتباطات دولتی شرکت‌ها، با دخالت دولت در انتصاب مدیران اجرایی ارشد و وضعیت

مالکیت دولتی تعریف شده در تعیین شدت محدودیت‌های مالی مواجه شده توسط شرکت‌ها را بررسی و به این نتایج دست یافتند که، ارتباطات دولتی نقش مهمی در تبیین رفتار سرمایه‌گذاری شرکت‌ها و وضعیت مالی آنها دارد؛ شرکت‌ها با منصوب کردن مدیران اجرایی ارشد دولتی، حساسیت سرمایه‌گذاری پایین‌تر معنی‌داری دارند، در شرکت‌های خصوصی، سرمایه‌گذاری به جریان‌های نقدی داخلی، دارای حساسیت زیادی است، در حالی که حساسیتی برای شرکت‌های دولتی وجود ندارد. خواجوی و حسینی (۱۳۸۹: ۸۴-۶۷) ارتباط میان نوع مالکیت شرکت‌ها (میزان حمایت سیاسی دولت) و ساختار سرمایه‌ی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران را بررسی کردند. آنها از شاخص مالکیت مستقیم و سرمایه‌گذاری نهادی دولت در سرمایه‌ی شرکت‌ها برای تعریف حمایت سیاسی استفاده کردند. نتایج تحقیق آنها حاکی از آن است که؛ میان ساختار سرمایه و حمایت سیاسی ارتباط مثبت معنی‌داری وجود دارد.

از آنجایی که استراتژی‌های تأمین مالی همیشه به سادگی امکان‌پذیر نیست و شرکت‌ها در این خصوص با منابع مالی محدود در ارتباطند، لذا دارای محدودیت‌های مالی داخلی و خارجی هستند. بنابراین وجود محدودیت‌های تأمین مالی داخلی و خارجی تاثیر متفاوتی بر روی حساسیت سرمایه‌گذاری نسبت به جریان‌های نقدی، فروش و استقراض شرکت‌ها دارند و با توجه به اینکه ارتباط سیاسی، سودهای چشمگیری را به شرکت‌ها ارائه می‌کند، از این رو در این پژوهش شرکت‌های ایرانی را که رابطه سیاسی دارند با شرکت‌هایی که از لحاظ سیاسی مرتبط نیستند، تفکیک خواهیم کرد تا حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی حاصل از فروش، به منابع مالی نقدی و حساسیت سرمایه‌گذاری به استقراض شرکت‌های سیاسی و غیر سیاسی در ایران را بررسی نماییم. جهت ارزیابی این موضوع فرضیه‌های ذیل تبیین می‌گردد.

فرضیه‌ی اول: حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی حاصل از فروش در شرکت‌های سیاسی کمتر از شرکت‌های غیرسیاسی است.

فرضیه‌ی دوم: حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی نقدی در شرکت‌های سیاسی کمتر از شرکت‌های غیرسیاسی است.

فرضیه‌ی سوم: حساسیت سرمایه‌گذاری به استقراض منابع مالی در شرکت‌های سیاسی کمتر از شرکت‌های غیرسیاسی است.

۳- روش تحقیق

این تحقیق از نظر طبقه‌بندی بر مبنای هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و از لحاظ ماهیت، از نوع همبستگی است. جهت جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز برای آزمون فرضیه‌ها از روش اسناد

کاوی و اطلاعات مربوط به ترکیب سهامداران شرکت‌ها جهت تشخیص ارتباط سیاسی، از طریق مشاهده تک تک صورت‌های مالی شرکت‌ها، انجام گرفته شده است. داده‌های مورد نیاز در این پژوهش از بانک اطلاعاتی تدبیرپرداز جمع‌آوری و توسط نرم‌افزار Excel محاسبه و با نرم‌افزارهای Eviews9 و Stata مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. به منظور تخمین مدل‌های پژوهش از تکیک داده‌های تلفیقی استفاده و فرآیند آماری زیر صورت گرفته است: ارائه آمار توصیفی مرتبط با متغیرهای تحقیق (برای بررسی مشخصات عمومی و پایه‌ای متغیرها و شناخت جامعه آماری)، انجام آزمون پایابی متغیرها با استفاده از روش‌های «لیون، لین و چوی»، «دیکی فولر تعديل شده» و «فیلیپس پرون»؛ بررسی همبستگی بین متغیرهای مستقل با استفاده از جدول همبستگی اسپیرمن؛ آزمون ولدریج برای انجام آزمون ناهمسانی واریانس‌ها؛ انجام آزمون خودهمبستگی به منظور بررسی خودهمبستگی مدل‌های تحقیق؛ انجام آزمون F لیمر برای بررسی تلفیقی یا تابلویی داده‌ها؛ انجام آزمون هاسمن برای بررسی اثرات ثابت یا تصادفی بودن داده‌ها؛ انجام آزمون OLS^{۲۳} یا EGLS^{۲۴} برای آزمون نهایی فرضیه‌ها و برای تعیین معنادار بودن مدل و پارامترهای حاصل از تخمین مدل رگرسیون، به ترتیب از آماره‌های F و t استفاده شده است. لازم به ذکر است آزمون‌های آماری در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار (در بازده زمانی ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۰) تهران است. در این پژوهش به منظور نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری هدفمند (روش حذف سیستماتیک) استفاده شده است. بدین منظور کلیه‌ی شرکت‌های جامعه‌ی آماری که دارای شرایط زیر بوده‌اند به عنوان نمونه انتخاب و بقیه حذف شده‌اند: به منظور قابل مقایسه بودن، پایان سال مالی شرکت‌ها ۲۹ اسفند باشد؛ به منظور همگن بودن اطلاعات، فعالیت آنها تولیدی باشد؛ در طی سال‌های مورد بررسی تغییر سال مالی نداشته و مالکیت آنها (دولتی یا خصوصی) از سال ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۰ تغییر نکرده باشد؛ در کلیه‌ی سال‌های مورد بررسی در داراییهای سرمایه‌ای سرمایه‌گذاری داشته باشند؛ معاملات سهام آنها طی دوره‌ی پژوهش بیش از سه ماه در بورس اوراق بهادار تهران متوقف نشده باشد؛ شرکت‌های سرمایه‌گذاری، بانکها، لیزینگ و بیمه به علت ماهیت خاص فعالیت آنها از جامعه آماری حذف شده اند؛ اطلاعات مربوط به متغیرهای انتخاب شده در این تحقیق قابل دسترس باشد. در نهایت با توجه به معیارهای ذکر شده ، ۱۰۳ شرکت واحد شرایط به عنوان نمونه انتخاب شدند و از این تعداد ۳۸ شرکت دارای ارتباط سیاسی و ۶۵ شرکت بدون ارتباط سیاسی می باشند.

/۸/ بررسی حساسیت سرمایه گذاری به تأمین مالی داخلی و استقراض شرکت های سیاسی و غیرسیاسی

مدل ها

برای آزمون فرضیه های پژوهش از مدل های (۱) تا (۳) استفاده شده است، این مدل ها از تحقیق چان و همکاران (۱۶۵:۲۰۱۲) الگو گرفته شده است که بر اساس تعديلات اعمال شده، از متغیرهای مجازی Political و NONPolitical در مدل ها برای مقایسه حساسیت در شرکت های سیاسی و غیر سیاسی استفاده شده است.

مدل (۱):

$$(I_{it}/K_{i,t-1}) = \alpha_0 + \alpha_1(C_{it-1}/K_{i,t-1}) + \alpha_2(\Delta S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_3(DEBTRAT_{i,t-1}) + \alpha_4(C_{it-1}/K_{i,t-1}) * Politicalit + \alpha_5(C_{it-1}/K_{i,t-1}) * NONPoliticalit + \varepsilon_{it}$$

مدل (۲):

$$(I_{it}/K_{i,t-1}) = \alpha_0 + \alpha_1(S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_2(\Delta S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_3(DEBTRAT_{i,t-1}) + \alpha_4(C_{it-1}/K_{i,t-1}) * Politicalit + \alpha_5(C_{it-1}/K_{i,t-1}) * NONPoliticalit + \varepsilon_{it}$$

مدل (۳):

$$(I_{it}/K_{i,t-1}) = \alpha_0 + \alpha_1(S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_2(C_{it-1}/K_{i,t-1}) + \alpha_3(\Delta S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_4(DEBTRAT_{i,t-1}) * Politicalit + \alpha_5(DEBTRAT_{i,t-1}) * NONPoliticalit + \varepsilon_{it}$$

در مدل های فوق:

۱. I_{it} : نشان دهنده سرمایه گذاری خالص شرکت اداری های سرمایه ای در دوره t .
۲. $K_{i,t-1}$: نشان دهنده خالص دارایی های ثابت در ابتدای سال.
۳. α_0 : جزء ثابت.
۴. S_{it} : نشان دهنده فروش خالص طی زمان t . (Sales).
۵. C_{it-1} : نشان دهنده موجودی نقد و معادل نقد در ابتدای سال است (CASH).
۶. ΔS_{it} : نشان دهنده فرصت رشد شرکت می باشد. ($\Delta Sales$).
۷. $DEBTRAT_{i,t-1}$: نشان دهنده اهرم مالی در دوره $t-1$.
۸. $Politicalit$: نشان دهنده شرکت های دارای ارتباط سیاسی.
۹. $NONPoliticalit$: نشان دهنده شرکت های بدون ارتباط سیاسی.
۱۰. ε_{it} : نشان دهنده خطای برآورد.

اندازه گیری محدودیت مالی و ارتباط سیاسی

در ادبیات تئوریک و تجربی از معیارهای متعددی به عنوان شاخص وجود محدودیت های مالی استفاده شده است. در این پژوهش از معیارهای نسبت «منابع نقدی (وجه نقد)^{۲۵} و فروش^{۲۶} به خالص دارایی های ثابت در پایان سال قبل» به عنوان جایگزینی برای محدودیت های تأمین مالی داخلی و از «اهرم^{۲۷}» به عنوان معیاری برای اندازه گیری محدودیت های تأمین مالی

خارجی استفاده می‌شود. همچنین از ساختار مالکیت به عنوان معیار طبقه بندی شرکت‌ها به شرکت‌های سیاسی و غیر سیاسی در نظر گرفته شده است.

متغیرهای تحقیق

متغیر وابسته و شیوه‌ی اندازه‌گیری آن: در این پژوهش متغیر وابسته سرمایه‌گذاری است. همانند نوردن و همکاران(۱۳۸۹:۰۲:۲۰۱۲)، چان و همکاران(۱۶۵:۰۲:۲۰۱۲)، نوروش (۴۰:۱۳۸۹)، برای اندازه‌گیری سرمایه‌گذاری از معیار تغییرات در خالص دارایی‌های ثابت در طی سال استفاده شده است. خالص دارایی‌های ثابت برابر است با بهای تمام شده تاریخی دارایی‌های ثابت شرکت(اموال، ماشین آلات و تجهیزات) بعد از کسر استهلاک انباشته.

متغیرهای مستقل و شیوه‌ی اندازه‌گیری آنها: در این پژوهش از ویژگی‌های خاص شرکتها شامل فروش، موجودی‌های نقدی و اهرم به عنوان متغیرهای مستقل استفاده شده است، که در ادامه به تشریح آنها پرداخته می‌شود.

فروش: یکی از منابع مالی داخلی شرکت‌ها، استفاده از منابع حاصل از فروش شرکت می‌باشد. بنابراین در این پژوهش همانند دنگ و همکاران^{۲۸}(۱۶۵:۰۲:۲۰۱۲)، نوروش (۴۰:۱۳۸۹)، از فروش خالص طی زمان^a برای اندازه‌گیری سطح فروش شرکت‌ها استفاده شده است.

موجودی‌های نقدی: طبق نظر چان(۱۶۶:۰۲:۲۰۱۲) شرکت‌های غیرسیاسی، دارای محدودیت تأمین مالی خارجی هستند، بنابراین با توجه به انگیزه احتیاطی نگهداری وجود نقد، برای اینکه فرسته‌های سرمایه‌گذاری آینده را از دست ندهند، وجود نقد بیشتری نگهداری می‌کنند. در این پژوهش همانند چان و همکاران (۱۶۵:۰۲:۲۰۱۲)، آقایی و همکاران(۱۳۸۸:۵۸) از وجود نقد و موجودی‌های نزد بانکها به اضافه سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت برای سنجش جریان‌های نقدی شرکت‌ها استفاده شده است.

اهرم: سرمایه‌گذاری یک شرکت ممکن است به وسیله اهرم مالی، تحت تاثیر قرار گیرد. طبق نظر خواجه‌ی و حسینی(۷۶:۱۳۸۹) از آن جا که در ایران، بانکها در جایگاه نهادهای ارائه-کننده اعتبار و وام در اقتصاد، به صورت مضاربه، جعاله و سلف به مشتریان(شرکت‌ها) وام می-دهند، در نتیجه تأمین مالی کوتاه مدت در میان شرکت‌ها و اشخاص حقوقی رواج زیادی دارد و بنابراین، از نسبت کل بدھی‌ها به کل دارایی‌ها برای سنجش ساختار سرمایه منطقی‌تر به نظر می‌رسد. در این پژوهش نیز همانند دنگ و همکاران(۱۶۵:۰۲:۲۰۱۲)، کریمی و همکاران(۱۳۸۹:۶۶) از این نسبت استفاده شده است.

متغیر کنترل و شیوه اندازه گیری آن: در این پژوهش همانند تحقیقات چان و همکاران (۱۶۵:۲۰۱۲)، بهار و همکاران (۴۸:۱۳۹۱) و پورحیدری (۶:۱۳۹۰)، رشد فروش به عنوان متغیر کنترلی در نظر گرفته شده است. تغییرات فروش یا فرصت رشد یک اصطلاح شتاب دهنده به صورت رشد فروش برسهم سرمایه‌ای تعریف می‌شود و در محاسبه‌ی تاثیر فرصت‌های آینده در سرمایه‌گذاری نقش دارد. رشد فروش از تقسیم تفاضل فروش خالص سال جاری و سال قبل بر فروش سال قبل اندازه گیری می‌شود.

متغیرهای مجازی و شیوه اندازه گیری آنها: طبق نظر خواجهی و حسینی (۷۴:۱۳۸۹)، در اقتصاد ایران، دولت نقش اساسی در تأمین مالی و ساختار سرمایه شرکتها دارد و عمدۀ صنایع را شرکتهای با مالکیت دولتی تشکیل می‌دهند. سرمایه‌گذاری دولت در شرکت‌های سهامی یا به گونه‌ای مستقیم و یا از طریق کنترل بخش بانکداری و سرمایه‌گذاری نهادی است. ارتباط سیاسی در این پژوهش همانند تحقیق خواجهی و حسینی (۷۵:۱۳۸۹)، از دو بعد اقتصادی و اجتماعی در شرکت‌ها معنا پیدا می‌کند و پیش فرض آن است که شرکت یا نهادهای دولتی با داشتن حداقل ۵۰ درصد سهام جاری با حق رأی شرکت سرمایه‌پذیر، برای سرمایه‌گذار نفوذ قابل ملاحظه بر سیاست‌های شرکت سرمایه‌پذیر حاصل شده، در نتیجه شرکت سرمایه‌پذیر دارای ارتباط سیاسی می‌باشد. POLitical متغیر مجازی اول برای شرکت‌های سیاسی است و در صورتی که شرکتی ارتباط سیاسی داشته باشد مقدار یک و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد. NON POLitical متغیر مجازی دوم برای شرکت‌های غیرسیاسی است و در صورتی که شرکتی ارتباط سیاسی نداشته باشد مقدار یک و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد.

۴- یافته های تحقیق

آمار توصیفی

از آنجایی که جامعه آماری تحقیق حاضر از دو گروه شرکت‌های سیاسی و غیرسیاسی تشکیل می‌شود بنابراین آمار توصیفی متغیرهای هریک از این گروه‌ها به طور جداگانه در نگاره‌های زیر ارائه شده است.

نگاره ۱: آمار توصیفی متغیرهای گروه شرکت های غیرسیاسی

متغیرها	میانگین	حداقل	حداکثر	انحراف معیار	ضریب تغییرات	مقدار جارکیو-برا	احتمال	تعداد مشاهدات
Ii/Ki,t-1	۰/۲۹۶	-۰/۹۸۱	۵۵/۷۵	۲/۱۱۴	۷/۱۴۱	۱۱۱۲۱۲	/۱۱۲	۵۸۵
Ci,t-1/Ki,t-1	۰/۴۶۹	-۰/۰۰۰	۱۲/۲۳	۰/۹۵۹	۲/۰۴۴	۱۰۰۷۴۵	/۲۲۳	۵۸۵
DEBTRATi,t-1	۰/۶۷۳	-۰/۱۵۴	۲/۷۵۵	۰/۱۹۵	۰/۲۸۹	۱۲۷۸۹	/۶۹۸	۵۸۵
ΔSit/Ki,t-1	۰/۹۷۷	-۱۲/۵۰	۱۲۳/۲	۴/۹۸۴	۵/۱۰۱	۶۳۶۰۳۰	/۷۷۴	۵۸۵
Sit/Ki,t-1	۶/۹۱۱	-۰/۰۰۰	۱۹۰/۶	۱۲/۳۶	۱/۷۸۸	۲۸۷۳۶۶	/۳۶۵	۵۸۵

نگاره ۲: آمار توصیفی متغیرهای گروه شرکت های سیاسی

متغیرها	میانگین	حداقل	حداکثر	انحراف معیار	ضریب تغییرات	مقدار جارکیو-برا	احتمال	تعداد مشاهدات
Iit/Ki,t-1	۰/۳۴۷	-۰/۷۸۰	۳۱/۳۱	۱/۸۵۰	۵/۳۲۱	۷۵۶۵۳۶	۰/۰۹۷	۲۴۲
Ci,t-1/Ki,t-1	۰/۴۲۱	-۰/۰۰۳	۴/۸۲۴	۰/۶۶۶	۱/۵۸۱	۴۸۲۲.۲	۰/۱۱۳	۲۴۲
DEBTRATi,t-1	۰/۶۸۵	-۰/۰۹۶	۱/۹۰۱	۰/۲۱۱	۰/۳۰۸	۲۰۱.۷۱	۰/۴۶۱	۲۴۲
ΔSit/Ki,t-1	۱/۰۸۲	-۶/۷۷	۳۱/۲۳	۳/۱۱۳	۲/۸۷۷	۲۱۴۶۵	۰/۴۱۱	۲۴۲
Sit/Ki,t-1	۶/۱۲۲	-۰/۱۹۸	۴۶/۵۸	۵/۸۹۳	۰/۹۶۱	۱۴۶۸.۵	۰/۳۲۲	۲۴۲

از مقایسه میانگین و انحراف معیار دو گروه می توان دریافت که شرکت های غیرسیاسی، فروش بیشتری را به ازای هر واحد از سرمایه انجام می دهند. همچنین آنها نسبت به شرکت های سیاسی وجود نقد (نقدینگی) بیشتری را نگه می دارند. همچنین شرکت های سیاسی اهرم بیشتری دارند. ضریب تغییرات به عنوان یکی از معیارهای پراکندگی جهت بیان ثبات و پایداری داده ها بکار می رود. با توجه به مقادیر به دست آمده می توان گفت در هر دو گروه متغیر سرمایه گذاری (Iit/Ki,t-1) دارای بیشترین ضریب تغییرات بوده لذا کمترین ثبات و پایداری را در طول دوره پژوهش دارد و متغیر استقراض (DEBTRATi,t-1) دارای کمترین ضریب تغییر بوده لذا بیشترین ثبات و پایداری را طی دوره در بین متغیرهای تحقیق دارد. آماره جارکیو-برا اعتماد بیشتری را در جهت تهیین وضعیت نرمال بودن و یا نبودن داده ها فراهم می آورد. این آماره به دلیل استفاده از دو شاخصه اصلی توزیع نرمال یعنی ضرایب چولگی و کشیدگی و امکان استفاده الگوریتم بوت استرآپ در حجم های نمونه ای کوچک کارآیی بسیار خوبی از خود نشان

می دهد ضمن اینکه با افزایش حجم نمونه توان آن نیز افزایش می یابد، با توجه به اینکه احتمال این آماره در نگاره های بالا بزرگتر از ۵ درصد شده است، بنابراین متغیرهای مدل نرمال می باشند.

بررسی پایایی متغیرهای پژوهش

به کارگیری روش های معمول اقتصادستنجی در برآورد مدل بر این فرض استوار است که متغیرهای الگو پایا هستند. اگر متغیرهای الگو ناپایا یا دارای ریشه واحد باشند، در این صورت آزمون های T و F معمول از اعتبار لازم برخوردار نخواهند بود. برای بررسی پایایی هر یک از متغیرها از آزمون های «لیون، لین و چوی»، «دیکی فولر تعديل شده» و «فیلیپس پرون» استفاده کرده ایم. نتایج پایایی متغیرهای پژوهش در نگاره (3) ارائه شده است. همانطور که نتایج این آزمون ها نشان می دهد کلیه متغیرها بر اساس هر سه آزمون مانا بوده اند و تنها متغیر $(Sit/Ki,t-1)^*Pol$ بر اساس آزمون فیلیپس پرون نامانع است که چون بر اساس دو آزمون دیگر مانایی آن ثابت شده، نیازی به بررسی پایایی بلندمدت فرضیه مربوطه از طریق آزمون هم انباشتنگی کافو نمی باشد.

نگاره ۳: آزمون مانایی متغیرهای تحقیق در سطح اطمینان ۹۵٪

متغیرها	لیون، لین و چوی		دیکی فولر تعديل شده		فیلیپس پرون	
	F	P(VALUE)	F	P(VALUE)	F	P(VALUE)
Iit/K i,t-1	۴۸/۳۳	۰/۰۰۰	۶۷۶/۷	۰/۰۰۰	۸۴۵/۳	۰/۰۰۰
Ci,t-1/K i,t-1	۴۲/۸۵	۰/۰۰۰	۵۵۴/۴	۰/۰۰۰	۶۰۷	۰/۰۰۰
$(Ci,t-1/K i,t-1)^*NONPol$	-۳۶/۴۷	۰/۰۰۰	۴۰۹/۵	۰/۰۰۰	۴۴۲/۴	۰/۰۰۰
$(Ci,t-1/K i,t-1)^*Pol$	۲/۲۶۵	۰/۰۱۱	۱۴۴/۸	۰/۰۰۰	۱۶۴/۵	۰/۰۰۰
DEBTRATi,t-1	۷/۲۷۵	۰/۰۰۰	۳۹۸/۶	۰/۰۰۰	۴۱۱/۰۹	۰/۰۰۰
$(DEBTRATi,t-1)^*NONPol$	۶/۲۴۶	۰/۰۰۰	۲۸۰/۴	۰/۰۰۰	۳۰۶/۰۶	۰/۰۰۰
$(DEBTRATi,t-1)^*Pol$	۳/۷۴۸	۰/۰۰۰	۱۱۸/۱	۰/۰۰۱	۱۰۵/۰۱	۰/۰۱۵
$\Delta Sit/K i,t-1$	۲۵/۵۶	۰/۰۰۰	۶۸۵/۹	۰/۰۰۰	۸۴۷/۰۷	۰/۰۰۰
Sit/K i,t-1	۷۸/۶۹	۰/۰۰۰	۴۷۰/۲	۰/۰۰۰	۳۹۰/۵	۰/۰۰۰
$(Sit/K i,t-1)^*NONPol$	-۲۴/۶۶	۰/۰۰۰	۳۴۴/۶	۰/۰۰۰	۲۹۸/۱	۰/۰۰۰
$(Sit/K i,t-1)^*Pol$	-۶۱/۲۸	۰/۰۰۰	۱۲۵/۶	۰/۰۰۰	۹۲/۳۵	۰/۰۹۷

آزمون تشخیص نوع مدل های تحقیق

در این پژوهش برای تشخیص انتخاب بین Panel یا Pooled یا Panel با فرضیه های تحقیق از آزمون F لیمر استفاده کرده ایم. ستون P-value مربوط به آزمون F لیمر، بیانگر Panel بودن کلیه فرضیه های تحقیق است. سپس برای تعیین و انتخاب یکی از دو الگوی اثرات ثابت یا اثرات تصادفی از آزمون هاسمن استفاده شده که مشخص شد هر سه فرضیه تحقیق از الگوی اثرات ثابت پیروی می کنند. از طرفی هر سه فرضیه مشکل ناهمسانی دارند، اما خود همبستگی ندارد، بنابراین از روش حداقل مربعات تعمیم یافته تخمینی (EGLS) برای برطرف کردن مشکل ناهمسانی، جهت آزمون فرضیه ها استفاده شده است. نتایج حاصل از این آزمون ها در نگاره ۴ قابل مشاهده است.

نگاره ۴: نتایج آزمون F لیمر و هاسمن

فرضیه ها	لیمر		هاسمن		Cross – section
	F	P(VALUE)	Chi-square	P(VALUE)	
فرضیه اول	۱/۵۹	۰/۰۰۰	۸۵/۴	۰/۰۰۰	Panel- FIX
فرضیه دوم	۱/۵۱	۰/۰۰۰	۷۳/۶	۰/۰۰۰	Panel- FIX
فرضیه سوم	۱/۴۸	۰/۰۰۰	۶۹/۶	۰/۰۰۰	Panel- FIX

نتایج آزمون فرضیه ای اول تحقیق

نگاره ۵(۵) نتایج حاصل از تخمین مدل اول پژوهش را نشان می دهد. احتمال آماره F برای مدل اول بیانگر معنادار بودن کلی مدل رگرسیون برازش شده است و با توجه به اینکه آماره دوربین واتسون بین مقادیر ۱/۵ و ۲/۵ قرار دارد مشکل خود همبستگی وجود ندارد، همچنین ضریب تعیین تعدیل شده (۰/۳۱۲) در این مدل بیانگر آن است که متغیرهای مستقل تقریباً حدود ۳۱ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح می دهند.

نگاره ۵: نتایج حاصل از تخمین مدل اول

$$(I_{it}/K_{i,t-1}) = \alpha_0 + \alpha_1(C_{i,t-1}/K_{i,t-1}) + \alpha_2(\Delta S_{it}/K_{i,t-1}) + \alpha_3(DEBTRAT_{i,t-1}) \\ + \alpha_4(S_{it}/K_{i,t-1}) * Political_{it} + \alpha_5(S_{it}/K_{i,t-1}) * NONPolitical_{it} + \epsilon_{it}$$

متغیر	الگوی اثرات ثابت	ضرایب	آماره t	متغیر وابسته : سرمایه گذاری	احتمال
$(S_{it}/K_{i,t-1}) * Pol$	۰/۰۰۶	۱/۰۵۹		۰/۲۸۹	
$(S_{it}/K_{i,t-1}) * NONPol$	۰/۰۶۸	۸/۳۳۵		۰/۰۰۰	
$C_{i,t-1}/K_{i,t-1}$	۰/۱۵۳	۳/۷۹۶		۰/۰۰۲	
$DEBTRAT_{i,t-1}$	-۰/۱۶۴	-۲/۹۷		۰/۰۰۳	
$\Delta S_{it}/K_{i,t-1}$	۰/۰۳۰	۲/۶۲۴		۰/۰۰۸	
C	-۰/۰۳۱	-۰/۳۹۲		۰/۶۹۴	
F آماره	۴/۹۷۵	ضریب تعیین ضریب تعیین تعديل شده		۰/۳۹۱ ۰/۳۱۲	
احتمال F	۰/۰۰۰	آماره دوربین واتسون		۱/۷۲	

نتایج نشان می دهد که ضریب حساسیت سرمایه گذاری به منابع مالی حاصل از فروش در شرکتهای غیر سیاسی ۰/۰۶۸ با احتمال ۰/۰۰۰ معنی دار است، در حالی که ضریب حساسیت سرمایه گذاری به منابع مالی حاصل از فروش در شرکتهای سیاسی ۰/۰۰۶ با احتمال ۰/۲۸۹ معنی دار نیست. به عبارتی شرکتهای غیرسیاسی با محدودیت تأمین مالی و سرمایه گذاری مواجه خواهند شد. بدین ترتیب یافته های حاصل، تأییدکننده فرضیه اول پژوهش است. این استدلال به معنی آن است که در شرکتهای غیرسیاسی، به دلیل ضعف توسعه بازارهای مالی داخلی و وجود محدودیت هایی برای استقراض، بخشی از منابع مالی این شرکتها از طریق منابع مالی حاصل از فروش تأمین می شود، به عبارتی حساسیت سرمایه گذاری به منابع مالی حاصل از فروش در شرکتهای غیرسیاسی معنی دار است، در حالی که شرکتهای سیاسی به خاطر اینکه اعتبار بانکی دارند، با نرخ بهره پایین تری می توانند استقراض کنند و قادرند در صورت لزوم وجود را راحت تر کسب کنند و بنابراین سرمایه گذاری شرکتهای دارای ارتباط سیاسی حساسیتی نسبت به منابع مالی حاصل از فروش نشان نمی دهد. به عبارتی سرمایه گذاری شرکتهای سیاسی، نسبت به تأمین مالی داخلی حساس نیستند.

نتایج آزمون فرضیه‌ی دوم تحقیق

نگاره‌ی (۶) نتایج حاصل از تخمین مدل دوم پژوهش را نشان می‌دهد. احتمال آماره‌ی F برای مدل دوم نیز بیانگر معنادار بودن کلی مدل رگرسیون برآش شده است و آماره دوربین واتسون نیز نشان دهنده‌ی عدم وجود خود همبستگی است. همچنین ضریب تعیین تغییر شده (۰/۲۹۸) در این مدل بیانگر آن است که متغیرهای مستقل تقریباً حدود ۳۰ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح می‌دهند.

نگاره‌ی ۶: نتایج حاصل از تخمین مدل دوم

$$(It/Ki,t-1) = \alpha_0 + \alpha_1(Sit/Ki,t-1) + \alpha_2(\Delta Sit/Ki,t-1) + \alpha_3(DEBTRATi,t-1) + \alpha_4(Cit-1/Ki,t-1)*Politicalit + \alpha_5(Cit-1/Ki,t-1)*NONPoliticalit + e_{it}$$

متغیر	ضرایب	آماره t	احتمال
(Ci,t-1/K i,t-1)*Pol	۰/۱۱۷	۲/۱۸	۰/۰۲۹
(Ci,t-1/K i,t-1)*NONPol	۰/۱۶۸	۳/۳۳۴	۰/۰۰۰
DEBTRATi,t-1	-۰/۰۷۸	-۱/۵۳۱	۰/۱۲۶
$\Delta Sit/K i,t-1$	۰/۰۲۶	۲/۴۷۵	۰/۰۱۳
Sit/K i,t-1	۰/۰۵۳	۸/۵۷	۰/۰۰۰
C	۰/۰۹۱	-۱/۳۸۲	۰/۱۶۷
ضریب تعیین			۰/۳۷۹
آماره F	۴/۷۲۱	ضریب تعیین تغییر شده	۰/۲۹۸
احتمال	۰/۰۰۰	آماره دوربین واتسون	۱/۷۱

نتایج نشان می‌دهد که ضریب حساسیت سرمایه‌گذاری نسبت به منابع مالی نقدی در شرکت‌های غیر سیاسی ۰/۱۶۸ با احتمال معناداری ۰/۰۰۰، از ضریب حساسیت سرمایه‌گذاری نسبت به منابع مالی نقدی در شرکت‌های سیاسی ۰/۱۱۷ با احتمال معناداری ۰/۰۲۹ بیشتر است. به عبارتی حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی نقدی در شرکت‌های غیرسیاسی بیشتر از شرکت‌های سیاسی است. بدین ترتیب یافته‌های حاصل، تأییدکننده فرضیه‌ی اول پژوهش است. این استدلال به معنای آن است که شرکت‌ها در شرایط محدودیت مالی (نداشتن ارتباط سیاسی) نیاز بیشتری به پس‌انداز وجود نقد دارند و کمتر به سرمایه‌گذاری مالی اقدام می‌کنند. زیرا با

توجه به انگیزه احتیاطی از نگهداری وجود نقد، شرکت های غیرسیاسی (شرکت های دارای محدودیت مالی خارجی) به منظور بهره برداری از فرصت های سرمایه گذاری سودآور آتی و جلوگیری از عدم بهره برداری از چنین فرصت های سرمایه گذاری غیرمنتظره ای، قسمت زیادی از جریان نقدی را انباشته می کنند. از طرفی شرکت های دارای ارتباط سیاسی به دلیل اینکه از هزینه تأمین مالی خارجی کمتری نسبت به شرکت های غیرسیاسی برخوردار هستند، در نتیجه در برابر فرصت های سرمایه گذاری به آسانی می توانند استقراض کنند، بنابراین انگیزه ای برای نگهداری وجود نقد ندارند، یا به عبارتی حساسیت سرمایه گذاری به منابع مالی نقدی در شرکت های سیاسی کمتر از شرکت های غیرسیاسی است.

نتایج آزمون فرضیه های سوم تحقیق

نگاره‌ی (۷) نتایج حاصل از تخمین مدل سوم پژوهش را نشان می دهد. احتمال آماره‌ی F برای مدل سوم نیز بیانگر معنادار بودن کلی مدل رگرسیون برازش شده است و آماره دوربین واتسون نیز نشان دهنده‌ی عدم وجود خود همبستگی است. همچنین ضریب تعیین تعديل شده (۰/۲۹۹) در این مدل بیانگر آن است که متغیرهای مستقل تقریباً حدود ۳۰ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح می دهند.

نگاره‌ی ۷: نتایج حاصل از تخمین مدل سوم

$$(I_{it}/K_{it,t-1}) = \alpha_0 + \alpha_1(Sit/K_{it,t-1}) + \alpha_2(Cit-1/K_{it,t-1}) + \alpha_3(\Delta Sit/K_{it,t-1}) + \alpha_4(DEBTRAT_{it,t-1})*Politicalit + \alpha_5(DEBTRAT_{it,t-1})*NONPoliticalit + \epsilon_{it}$$

متغیر وابسته : سرمایه گذاری		متغیر اثرات ثابت		احتمال
متغیر	ضرایب	t آماره		
(DEBTRAT _{it,t-1})*Pol	-0/154	-1/293		0/196
(DEBTRAT _{it,t-1})*NONPol	-0/087	-1/219		0/223
C _{i,t-1/K i,t-1}	0/154	3/373		0/000
$\Delta Sit/K i,t-1$	0/027	2/651		0/008
Sit/K i,t-1	0/053	9/004		0/000
C	-0/075	-1/239		0/215
F آماره	4/739	ضریب تعیین		0/379
F احتمال	0/000	ضریب تعیین تعديل شده		0/299
		آماره دوربین واتسون		1/70

نتایج نشان می‌دهد که ضریب حساسیت سرمایه‌گذاری به استقراض در شرکت‌های سیاسی (۰/۱۵۴) با احتمال ۰/۱۹۶ معنادار نیست و در شرکت‌های غیرسیاسی نیز (۰/۰۸۷) با احتمال ۰/۲۲۳ معنی‌دار نمی‌باشد. این ضرایب منفی به معنای این است که بین اهرم و سرمایه‌گذاری رابطه منفی وجود دارد، اما این ارتباط معنادار نیست. این استدلال به معنای آن است که بسیاری از تصوری‌های ساختار سرمایه بیان می‌کنند که ارتباط بین اهرم و سرمایه‌گذاری بدین دلیل است که احتمالاً شرکت‌هایی با اهرم بالا نخواهند توانست از فرصت‌های رشد آتی خود استفاده کنند. همچنین، شرکت‌هایی با فرصت رشد آتی کمتر، باید از مصرف کردن وجه نقد در پروژه‌های ضعیف پرهیز نمایند. بر اساس این پژوهش شرکت‌های سیاسی اهرم مالی (بدھی) بیشتری نسبت به سایر شرکت‌ها دارند، کمتر به سرمایه‌گذاری می‌پردازنند و شرکت‌هایی که بدھی کمتری دارند رغبت بیشتری به سرمایه‌گذاری در دارایی‌های سرمایه‌ای نشان می‌دهند.

ضریب α_4 در مدل های ۱، ۲، ۳ به ترتیب نشان دهنده حساسیت سرمایه‌گذاری: به منابع مالی حاصل از فروش، به منابع مالی نقدی و استقراض منابع مالی مربوط به شرکت‌های سیاسی است و ضریب α_5 در مدل های ۱، ۲، ۳ به ترتیب نشان دهنده حساسیت سرمایه‌گذاری: به منابع مالی حاصل از فروش، به منابع مالی نقدی و استقراض منابع مالی مربوط به شرکت‌های غیرسیاسی است. در مدل ۲ ضریب α_4 ، در نبود محدودیت تأمین مالی و سرمایه‌گذاری، باید ≤ 0.4 باشد. اگر شرکت‌ها به وجود نقد تحت تملک اتکا کنند (نماینده منابع داخلی) در آن صورت، آنها با محدودیت تأمین مالی و سرمایه‌گذاری مواجه خواهند شد، در این صورت ≥ 0.4 می‌باشد. شرکتها ممکن است در انتظار سرمایه‌گذاری بالاتر (در صورتیکه سود آتی بسیار بالا باشد) وجود نقد بیشتری را نگهداری کنند، در این صورت ضریب α_4 ممکن است محدودیت‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری را انعکاس ندهد. (ΔS) یک اصطلاح شتاب دهنده بصورت رشد فروش به خالص دارایی‌های ثابت در پایان سال قبل، تعریف می‌شود و در محاسبه‌ی تاثیر فرصت‌های آینده در سرمایه‌گذاری نقش دارد. علاوه بر این سرمایه‌گذاری یک شرکت ممکن است به وسیله اهرم مالی (نسبت بدھی به کل داراییها)، تحت تاثیر قرار گیرد. با توجه به نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش در سطح اطمینان ۹۵ درصد، فرضیه اول و دوم مورد تأیید واقع شد که نتایج مشابه با پژوهش‌های لی و همکاران (۲۰۱۳) و چان و همکاران (۲۰۱۲) است. اما در فرضیه سوم بین اهرم و سرمایه‌گذاری رابطه منفی وجود دارد، اما این ارتباط معنی‌دار نیست، که نتایج مخالف با پژوهش نوروش (۱۳۸۹) است. در آن پژوهش این ارتباط معنادار شده بود. ممکن است این رابطه معنادار، به دلیل دوره مورد پژوهش یا نادیده گرفتن ارتباط سیاسی شرکت‌ها باشد.

۵- نتیجه‌گیری و پیشنهادها

کشور ایران از جمله کشورهایی است که حضور دولت در صنایع مختلف آن مشهود است و بسیاری از شرکت‌ها، علی‌رغم تلاش‌های صورت گرفته در راستای خصوصی سازی، کماکان زیر نظر دولت هستند و اعمال کنترل‌های دولت بر سیاست‌های مالی و عملیاتی آن‌ها دیده می‌شود. استدلال ارائه شده این است که شرکت‌های تحت تملک دولت به دلیل برخورداری از شرایط خاص (ارتباط سیاسی با دولت)، هزینه‌های کمتری را از سوی دولت تحمل می‌کنند. از طرفی شرکت‌ها در تصمیمات تأمین مالی، با دو منبع تأمین مالی داخلی و تأمین مالی خارجی مواجه هستند. منابع مالی داخلی، شامل (جریان‌های وجوده نقد حاصل از فعالیت‌های عملیاتی، فروش دارایی‌ها و سود انباشته) و منابع خارجی در بر گیرنده وجوده تحصیل شده از طریق بازار مالی مانند (انتشار اوراق مشارکت، صدور سهام جدید و دریافت تسهیلات مالی از بانک‌ها) هستند. مدیران باید تصمیم بگیرند وجوده مورد نیاز خود را از کدام منبع تأمین و منابع مالی در دسترس را چگونه سرمایه‌گذاری کنند. گرچه مساله‌ی بازار سرمایه به طور عام و محدودیت‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری به طور خاص، از دیدگاه‌های متنوعی مورد بررسی قرار گرفته است، اما تاکنون در ایران تلاشی منسجم برای بررسی اثر ارتباط سیاسی شرکت‌ها بر رفتار سرمایه‌گذاری صورت نگرفته است. از این رو در این پژوهش با استفاده از الگوی اقتصادسنجی به ارزیابی و بررسی حساسیت سرمایه‌گذاری به تأمین مالی داخلی و استقرار شرکت‌های سیاسی و غیر سیاسی در بورس اوراق بهادار تهران در طی سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۸۲ پرداخته شده و نتایج زیر بدست آمد. در بورس اوراق بهادار تهران شرکت‌هایی که ارتباط سیاسی ندارند یا به عبارتی غیر سیاسی اند، با محدودیت تأمین مالی مواجه هستند و کسری بودجه این شرکت‌ها عمده‌ای از طریق منابع مالی نقدی و بخشی هم از طریق منابع مالی حاصل از فروش تأمین می‌شود، بنابراین حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی داخلی (وجوده نقد و فروش) در این شرکت‌ها بالا است. اما شرکت‌های دارای ارتباط سیاسی، دسترسی بیشتری به منابع مالی خارجی دارند، بنابراین برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های خود، وابستگی کمتری به جریان‌های نقدی داخلی خود دارند. بدھی بیشتری منتشر می‌کنند. وجه نقد کمتری نگهداری می‌کنند. ارزش نهایی وجه نقدشان سقوط و حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی حاصل از فروش و حساسیت سرمایه‌گذاری به منابع مالی نقدی در این شرکت‌ها کاهش می‌یابد.

با توجه به نتایج این تحقیق مبنی بر حساسیت سرمایه‌گذاری شرکت‌های غیرسیاسی به منابع مالی حاصل از فروش و منابع مالی نقدی، به عبارتی اتکای این شرکت‌ها به منابع مالی داخلی

و با توجه به فضای عمومی کسب و کار حاکم بر ایران ، مبنی بر نقش بر رنگ دولت در صنایع مختلف پیشنهاد می شود که با تغییر و اصلاح سیستم فعلی پرداخت وام و اعتبار توسط سیستم بانکی و مؤسسات مالی، تسهیلاتی را در جهت کاهش محدودیت تأمین مالی خارجی شرکت‌های غیرسیاسی فراهم نمایند، همچنین افشاءی بیشتری در مورد اطلاعات مربوط به هیأت مدیره شرکت‌ها در یادداشت‌های توضیحی، جهت شناسایی شرکت‌های دارای ارتباط سیاسی صورت گیرد. حساسیت سرمایه‌گذاری به تأمین مالی داخلی در صنایع مختلف مورد آزمون قرار نگرفته است، پیشنهاد می شود رابطه بین ارتباط سیاسی شرکت‌ها در کاهش حساسیت سرمایه‌گذاری با بررسی مناسبترین روش اندازه‌گیری اهرم مالی و فرصت‌های رشد در شرکت‌ها با در نظر گرفتن اندازه شرکت در صنایع مختلف بررسی شود.

از آنجا که برای محاسبه متغیرهای تحقیق از اطلاعات صورتهای مالی تهیه شده بر مبنای بهای تمام شده تاریخی استفاده شده است، تحقیق حاضر این محدودیت را دارد که در صورت تعديل اطلاعات مذکور از بابت تورم ممکن است نتایجی متفاوت از نتایج فعلی حاصل شود.

یادداشت ها

1- Bo Sun et al.	15- Li et al.
2- Hong et al.	16- Fzary et al.
3- Isabel et al.	17- Dvchyn et al.
4- Political Connection	18- Clement et al.
5- Mvdglyany and Miller	19- Pvnst et al.
6- Arslan et al.	20- Mark and Ferdinand
7- DiSoumsak	21- Return On Asset
8- chan et al.	22- Yuan et al.
9-Frankand Goyal	23- Cash
10- Norden et al.	24- Sales
11- Boubakri et al.	25- Leverage
12-Fasyv et al .	26- Dang et al.
13- Pol Gove	27- Ordinary least squares
14- Pol Inst	28- Estimated generalized least squares

کتاب نامه

- ۱- آقایی و همکاران.(۱۳۸۸). بررسی عوامل موثر بر نگه داری موجودی های نقدی در بورس اوراق بهادر تهران، مجله پژوهش های حسابداری مالی، ۱۱(۱)، ۵۳-۷۰.
- ۲- احمدی گورجی، جلیل.(۱۳۹۲). بررسی حساسیت سرمایه گذاری به تأمین مالی داخلی و استقرار شرکت های سیاسی و غیر سیاسی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی البرز قزوین.
- ۳- ابراهیمی کردلر، علی و شهریاری ، علیرضا .(۱۳۸۸). بررسی رابطه بین هزینه های سیاسی و محافظه کاری (فرضیه سیاسی) در بورس اوراق بهادر تهران، بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۶(۵۷): ۳-۱۶.
- ۴- حسینی، سید حسین.(۱۳۸۷). تبیین و ارائه الگو برای سنجش میزان ارتباط ساختار سرمایه و حمایت سیاسی دولت در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرو دشت.
- ۵- خواجهی، شکرالله و حسینی، سید حسین.(۱۳۸۹). بررسی رابطه حمایت سیاسی دولت و ساختار سرمایه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، مجله پیشرفت های حسابداری دانشگاه شیراز، ۱(۲): ۶۷-۸۴.
- ۶- کریمی، فرزاد و صادقی، محسن.(۱۳۸۸). محدودیت های مالی داخلی و خارجی و رابطه آن با سرمایه گذاری دارایی های سرمایه ای در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، فصلنامه علمی پژوهشی حسابداری مالی، ۱۱(۴): ۴۳-۵۸.
- ۷- کمیته تدوین استانداردهای حسابداری، سازمان حسابرسی.(۱۳۹۱). استانداردهای حسابداری، چاپ بیست و دوم، استاندارد ۲، ۱۲ و ۲۰.
- ۸- نقی نژاد، بیژن.(۱۳۸۷). بررسی اثر محدودیت های مالی بر حساسیت جریان نقدی سرمایه - گذاری، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اقتصادی و اداری دانشگاه مازندران.
- ۹- نوروز، ایرج ویزدانی، سیما.(۱۳۸۹). بررسی تأثیر اهم مالی بر سرمایه گذاری در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران ، مجله پژوهش های حسابداری مالی، ۱۲(۲): ۳۵-۴۸.

- 10-Almeida H, CampelloM.(2010). Financing frictions and the substitution between internal and external funds. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 45(3):589-622.
- 11-Behr P , Norden L , Noth F.(2013). Financial constraints of private firms and bank lending behavior. *Journal of Banking & Finance*,37(9):3472-3485.
- 12-Bliss M.A., Gul F.A.(2012). Political connection and cost of debt: some Malaysian evidence. *Journal of Banking and Finance*, 36(5):1520-1527.
- 13-Boubakri N,Cosset JE , Guedhami OM , Saffar WA.(2011). The political economy of residual state ownership in privatized firms: Evidence from emerging markets. *Journal of Corporate Finance*, 17(2):244-258.
- 14-Boubakri N, O. Guedhami D, Mishra W Saffar.(2012). Political Connections and the Cost of Equity Capital. *Journal of Corporate Finance*, 18(3):541-559.
- 15-Calomiris C.W, R Fisman, Y.X. Wang. (2010). Profiting from Government Stakes in a Command Economy: Evidence from Chinese Asset Sales. *Journal of Financial Economics*, 96(3):399-412.
- 16-Chaney, Paul K., Mara Faccio, and David C. Parsley.(2011). The quality of accounting information in politically connected firms. *Journal of Accounting and Economics*, 51(2):58-76.
- 17-Chow K.W , Song FM , Wong KP . (2010). *Investment and the soft budget constraint in China*. *International Review of Economics and Finance* , 19(2):219-227.
- 18-Cull R , Wei Li , Sun Bo, Colin Xu L.(2015). Government Connections and Financial Constraints, Evidence from a Large Representative Sample of Chinese Firms. *Journal of Corporate Finance*, 32(2):271-294.
- 19-Czarnitzki D, Hottenrott H.(2011). R&D investment and financing constraints of small and medium-sized firms. *Small Bus Econ*, 36(1):65-83.
- 20-Denis D, SibilkovV.(2010). Financial constraints, investment, and the value of cash holdings. *Review of Financial Studies*, 23(1):247-269.
- 21- Espenlaub S , Khurshed A , Sitthipongpanich T. (2012) . Bank connections, corporate investment and crisis. *Journal of Banking & Finance*, 36(5):1336-1353.

- 22-Faccio, Mara. (2010). Differences between politically connected and non-connected firms: A cross country analysis. *Journal of Financial Management*, 39(3):905-928.
- 23-Kenneth S. Chan ,Vinh Q.T. Dang , Isabel K.M. Yan.(2012) .Chinese firms' political connection, ownership, and financing constraints. *Economics Letters*, 115(2):164-167.
- 24-KornerT, Schnabel I.(2011). Public ownership of banks and economic growth – the role of heterogeneity. *Economics of Transition*, 19(3):407-441.
- 25-Mark A. Bliss, Ferdinand A. Gul.(2012). Political connection and leverage: Some Malaysian evidence. *Journal of Banking & Finance*, 36(8):2344-2350.
- 26- Mora N, Neaime S, Aintablian S.(2013). Foreign currency borrowing by small firms in emerging markets: When domestic banks intermediate dollars. *Journal of Banking & Finance*, 37(3):1093-1107.
- 27- Pisun Xu. (2013). Managerial incentives and a firm's cash flow sensitivities. *International Review of Economics and Finance*, 27(3):80-96.
- 28- Poncet S , Steingress W , Vandebussche H . (2010) . Financial constraints in China: Firm-level evidence. *China Economic Review* , 21(3):411-422.
- 29- Rahaman M M .(2011) . Access to financing and firm growth. *Journal of Banking &Finance* , 35(3):709-723.
- 30- Wan H , Zhu K.(2011). Is investment–cashflow sensitivity a good measure of financial constraints?. *China Journal of Accounting Research* , 4(4):253-270.